

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Adam Roch

w sprawie **D. G.**

skazanego z art. 226 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 19 marca 2025 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego – na niekorzyść skazanego

w części dot. orzeczenia środka probacyjnego

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z 25 czerwca 2024 r., sygn. akt IX Ka 762/24,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Kielcach

z 22 lutego 2024 r., sygn. akt II K 154/23

uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i
w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu w Kielcach do
ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Antoni Bojańczyk

Małgorzata Bednarek

Adam Roch

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 22 lutego 2024 r., w sprawie o sygn. akt II K 154/23, Sąd Rejonowy w Kielcach uznał D. G. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, stanowiącego przestępstwo z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego D. G. obowiązek zadośćuczynienia poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych K. C. i M. D. kwot po 1.000 złotych na rzecz każdego z nich.

Na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę, Sąd Okręgowy w Kielcach, wyrokiem z 25 czerwca 2024 r., sygn. akt IX Ka 762/24, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że: na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 2 lata. Na podstawie art. 72 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby.

Kasację od powyższego orzeczenia, 5 lutego 2025 r. (data prezentaty), wniośł Prokurator Generalny, zaskarżając je w części zmieniającej wyrok sądu I instancji poprzez orzeczenie wobec oskarżonego D. G. warunkowego zawieszenia wykonania kary 3 miesięcy pozbawienia wolności, to jest w pkt. I ppkt. 1 i 2 sentencji rozstrzygnięcia, na jego niekorzyść. Skarżący zarzucił rozstrzygnięciu: rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego tj. art. 69 § 1 k.k., polegające na zmianie wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach o sygn. akt II K 154/23, poprzez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec D. G. kary 3 miesięcy pozbawienia wolności, na okres 2 lat próby, w sytuacji, gdy ustawodawca dopuszcza stosowanie tej instytucji, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności, natomiast w dniu popełnienia przez ww. przestępstwa z art. 226 § 1 k.k., to jest 14 sierpnia 2022 r. oskarżony był prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z 7 grudnia 2012 r., sygn. akt II K 272/08, za czyny z art. 286 § 1 k.k. i inne, na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby, a następnie zarządzono jej wykonanie.

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Kielcach do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Charakter zaistniałego w sprawie uchybienia uprawniał do uwzględnienia kasacji w całości w trybie art. 535 § 5 k.p.k. Zaskarżony kasacją wyrok zapadł z rażącym naruszeniem wskazanych w jej zarzutach przepisów prawa materialnego.

Nie ulega wątpliwości, że z treści art. 69 § 1 k.k. wynika, że jedną z koniecznych przesłanek umożliwiających zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jest to, aby sprawca w czasie popełnienia przestępstwa będącego przedmiotem osądu, nie był skazany na karę pozbawienia wolności. Zgodnie zaś z poglądem doktryny, warunek braku skazania na "karę pozbawienia wolności" odczytywać należy jako obejmujący zarówno skazanie na karę bezwarunkowego pozbawienia wolności jak i na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (*tak: Wyrok SN z 19.09.2019 r., V KK 387/18, LEX nr 3551916*).

W wypadku oskarżonego D. G. warunek braku uprzedniego skazania na karę pozbawienia wolności nie został spełniony. Oskarżony, wyrokiem Sądu Rejonowego w Kielcach z 7 grudnia 2012 r., sygn. akt II K 272, został bowiem uznany za winnego popełnienia trzech ciągów przestępstw z art. 286 § 1 k.k., na kary pozbawienia wolności w wysokości: 1 roku i 3 miesięcy, 1 roku i 10 miesięcy oraz 1 roku i 8 miesięcy, które weszły w skład wymierzonej kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności, orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat. Rozstrzygnięcie uprawomocniło się 30 sierpnia 2013 r., natomiast postanowieniem Sądu Rejonowego w Kielcach z 27 grudnia 2017 r. zarządzono wykonanie zawieszonych kary pozbawienia wolności. Skazany karę tę odbywał w okresach: od dnia 17 czerwca 2018 r. do dnia 8 stycznia 2019 r. oraz od 15 stycznia 2019 r. do 24 stycznia 2020 r., kiedy został warunkowo zwolniony od jej dalszego odbywania (postanowieniem Sądu Okręgowego w Kielcach z 15 stycznia 2020 r.), a okres próby wyznaczono do 24 stycznia 2022 r. Po wydaniu ww. wyroku (w sprawie o sygn. akt II K 272/08) D. G. został ponownie skazany przez Sąd Rejonowy w

Kielcach, wyrokiem z 7 marca 2016 r., sygn. akt II K 510/13, za popełnienie przestępstwa z art. 226 § 1 k.k., na samoistną karę grzywny, którą wykonał (jako zastępczą karę pozbawienia wolności) 3 września 2019 r. (k. 114-116).

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 82 § 1 k.k., jeżeli w okresie próby i w ciągu dalszych 6 miesięcy od jej zakończenia nie odwołano warunkowego zwolnienia, karę uważa się za odbytą z chwilą warunkowego zwolnienia. Natomiast na podstawie art. 107 § 1 k.k. w razie skazania na karę pozbawienia wolności wymienioną w art. 32 pkt 3 k.k. zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem 10 lat od wykonania lub darowania kary albo od przedawnienia jej wykonania. W przedmiotowej sprawie oznacza to, że 10 - letni bieg upływu zatarcia skazania rozpoczął się 24 stycznia 2020 r., a co za tym idzie w dniu czynu objętego zaskarżonym wyrokiem nie upłynął. W chwili więc popełnienia przypisanego czynu D. G. był sprawcą wcześniej skazanym na karę pozbawienia wolności, zatem zastosowanie wobec niego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności stanowiło rażące i mające oczywisty wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia naruszenie art. 69 § 1 k.k. W związku z tym dojść musiało do uchylenia wyroku w zaskarżonej części, to jest w części dot. orzeczenia o karze a co za tym idzie przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Kielcach jako sądowi odwoławczemu.

W związku z powyższym Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

[J.J.]

[a.ł.]

Antoni Bojańczyk

Małgorzata Bednarek

Adam Roch